

مهربانی به همین آسانی!

روایتی از حال و هوای نیکوکارانی که

برای ساختن بهاری متفاوت تلاش می کنند

بابا برای آدم مثل کوه، پشت است؛ قوی و محکم و استوار و نبودنش حفره‌ای عمیق است و آن‌ها که جای خالی‌اش را دارند، می‌گردند و می‌گردند تا این جای خالی را با چیزی پر کنند. فرقی نمی‌کند چه فصل و چه روزی باشد؛ بابا که نباشد، دنیا برای آدم تاریک است و لطفی ندارد. حالا فکر کنید بهار در پیش باشد و زیر آسمان این شهر و پشت پنجره‌هایی که هر کدام به شکل و رنگی است، بعضی‌ها بابا نداشته باشند و شب که می‌شود، بغض می‌کنند و با روح بابایی‌شان حرف می‌زنند و می‌خواهند یک روز آفتابی دستشان را بگیرد و ببرد یکی از بازارهای معروف شهر و برایشان کفش و لباس عید بخرد و بعد هم یک پلاستیک پر از خوراکی‌های جورواجور و رنگ به رنگ و خوشمزه. توی راه هم کلی گپ بزنند، بگویند و بخندند. تقدیرها بابا هم فرق می‌کند؛ مثل او که تعریف می‌کند: روزی که بابا در مسیر برگشت از کرج برای استراحت و چرتی کوتاه، چشم‌هایش را بست و فرمان کامیون از دستش در رفت و ماشین چپ شد و او برای همیشه یک گوشه از قبرستان خوابید، هوا آفتابی بود؛ خورشید می‌تابید، داغ داغ اما ماسردمان شده بود. ما بنیم شده بودیم. چرت کوتاه بابا تبدیل به خوابی طولانی شد و حالا ما بودیم و مقابلمان، دنیایی بی‌رحم و آشفته همراه با کوهی از بدحکاری و قسط و قرض و خرج‌های جورواجور زندگی. صاف کردن حساب بابا سخت بود و سخت‌تر از آن، کنار آمدن با جای خالی‌اش که به هیچ طریقی پرشدنی نیست، اما دم آدم‌های مهربان شهرمان گرم که دست تنها یمان نگذاشتند! همان‌ها که در شرایط سخت، امید به زندگی دادند و به ادامه دادن راه دلگرم‌مان کردند. این‌ها حرف‌های من گزار شگر نیست، بخشی از ماجراهای بزرگ این شهر است که هر روز تکرار می‌شود.

لباس نو برای ۵۰۰۰یتیم

واژه‌های مهربانی و ایرانی به طرز عجیبی به هم گره خورده‌اند، حتی در شرایط سخت اقتصادی هم هنوز آدم‌ها کنار هم هستند. در شبکه‌های اجتماعی و در قالب پویش‌های مختلف، دست به دست هم می‌دهند و اعتقاد دارند از دعای خیر مردم، دنیا و آخرتشان آباد می‌شود. اینجا انصارالحجّه^(عج) است؛ یکی از مجموعه‌های بزرگ نیکوکاری برای ایتم. به قول خادمان و خدمتگزارانش، در این پنجاه و چندسالی که از عمر آن می‌گذرد، چیزی تغییر نکرده است، جز اندازه و وسعت مجموعه. هنوز خادمان با همان خلوص پای کارند. عکس‌های پایه‌گذاران و خیران بر سردر یکی از دیوارها نصب است. این‌ها برای ثبت در حافظه تاریخ لازم است. یک کوه خواروبار توی محوطه است؛ نخود و لوبیا‌های الک شده و تمیز. آماده کردن همین چیزهای به ظاهر ساده کلی وقت گیر است. از چند روز مانده به اسفند و قبل آمدن عید، عده‌ای مشغول مهیا کردن فضا برای پذیرایی از خانواده‌ها هستند. از دوخت و دوز لباس‌ها گرفته تا چپش مرتب کفش و پوشاک و نوشت افراز در قفسه‌های مجزا.

پوشاک امسال، بین ۵ هزار نفر از ایتم مشهدی و شهرستانی توزیع می‌شود. تقسیم خواروبار و پوشاک و کفش و... آن هم بین جمعیت به این بزرگی کاریک روز و دور روز نیست. دعوت نامه‌ها فرستاده شده است؛ برای شهرستانی‌ها و مشهدی‌ها به تفکیک. بزرگ و کوچک این مجموعه تلاش می‌کنند اگر اشکی به واسطه حضور آن‌ها به لبخند تبدیل می‌شود، دریغ نکنند. برای خدمتگزاران مجموعه شاید توزیع و تقسیم این کمک‌ها عادی شده باشد اما برای ما پشت هر صحنه، روایتی است وقتی سیدهای خانواده‌های چهار و پنج نفره با ذوق تک‌تک آن‌ها بر می‌شود، وقتی «بهار» دوساله خودش وارد غرفه اسباب‌بازی‌های می‌شود و یک عروسک بزرگ را بغل می‌زند و بیرون می‌آید و روی زانو می‌نشیند و تمام تلاشش را می‌کند تا بستونک کوچکش را به زور توی دهان عروسک بگذارد؛ وقتی نوید و نیما و دو سه برادر قد نیم قد دیگرشان، اجازه نداده‌اند کفش و لباس‌ها به خانه برسند و سید را همان جا خالی کرده‌اند و تا جایی که زورشان می‌رسیده، همه لباس‌ها را روی هم پوشیده‌اند و یکی از دو قلو‌ها که تازه راه افتاده، کفش‌ها را لنگ به لنگ پا کرده است یا آسیه شش ساله که روسری صورتی را به خیال خودش قاچم کرده است و به کسی نمی‌دهد و مرتب تکرار می‌کند: «این مال خود خودی من است». کاش رکورد و قلم، توانایی و قدرتشان را داشتند تا موبه موی این روایت‌ها را پیش چشم‌های شما بنشانند و شما تماشاچیش کنید و لذت کار خیرتان را ببرید. به قول حسن زنگنه، مدیرعامل انصارالحجّه^(عج)، برخی لحظه‌ها و تصویرهایی که آدم می‌بیند، آن قدر حال خوب‌کن است که تمام خستگی‌های طول سال را می‌گیرد.

روایت این مجموعه را با نقل همین عبارت آقای زنگنه تمام می‌کنیم: «ذوق زدن یک بچه سیستانی از بغل گرفتن یک جفت کفش نو تماشا دارد». او قدردانی می‌کند از همه آن‌هایی که مثل همیشه پای این کار مانده‌اند تا بچه‌های محروم سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی و شمالی هم لذت آمدن عید را بچهند.

مهرورزی در مدارس

روایت‌های شیرین از این دست در شهر کم نیستند. نیت و هدف همه‌شان، یکی است و فقط شکل و شمایلش فرق می‌کند. کم پیدا می‌شوند آدم‌هایی زیر آسمان این شهر که معنی زخم و درد را نفهمند؛ برای همین است که مردم کمک‌هایشان را به انجمن‌های خیریه می‌سپارند تا هم هدایت شده‌تر باشد و هم خیالشان از انتخاب آدم‌های نیازمند، راحت‌تر شود. خیریه امام رئوف^(ع) در ابتدا نام «مهر مهدوی» را داشته و دوسه سالی است که متبرک به نام امام هشتم^(ع) است. ماجرا از یک دورهمی ساده برای انجام یک کار تأثیرگذار شروع شد و رفته رفته فعالیت‌هایشان گسترده‌تر شد. تاجایی که مرمت خانه‌های نیازمندان را هم انجام می‌دهند. شاید نام و شهرتش به اندازه مجموعه‌های نیکوکاری بزرگ شهر نباشد، اما آن‌ها هم دغدغه‌کسانی را دارند که وقتی در صف نان می‌ایستند، پول خرید و حساب کردن دو قرص نان را هم ندارند.

امیر میرزایی، مدیر اجرایی این مجموعه نیکوکاری است و به نمایندگی از همه خیرانی حرف می‌زند که هر روز برای بهتر شدن حال دیگران کمک می‌کنند؛ از بالغ خرد و ریزگرفته تارقم‌های بیشتر و زیادت‌ر. یکی از ویژگی‌های این مجموعه، سهمی شدن در کار خیر با هر بودجه مالی است. شخص با هزار تومان هم می‌تواند گوشه‌ای از کار را بگیرد؛ البته خدمات مجموعه آن‌ها شامل طیف گسترده‌تری می‌شود؛ از ایتم نیازمند گرفته تا زنان بی سرپرست و بدسپرست، سالمندان و کارگران. آن‌ها فرم

زیر سقف مهربانی

دو واحد مسکونی دیگر هم به بهره‌برداری می‌رسد به اضافه کارگاهی برای کارآفرینی؛ این هم عیدی ما به خانواده‌هاست. این‌ها مستمر است و ادامه دارد. مهارت‌آموزی و توانمندسازی بانوان در کنار حمایت، حرکتی است که مورد توجه متولیان بیشتر مجموعه‌های نیکوکاری است و امید می‌رود تعداد مددجویان و افراد تحت پوشش را کمتر کند. مهربانی قدرتش را دارد که از هیچ، حکایتی بسازد مفصل؛ شبیه همین روایت‌هایی که برای نمونه از میان هزاران حرکت خیرخواهانه‌ای که در شهر اتفاق می‌افتد، انتخاب شده‌اند. دنیا به این آدم‌ها همیشه نیاز داشته است؛ آن‌هایی که نمی‌گذارند نور امید در دل‌ها خاموش شود.

گزارش جیبی

مراکز دیالیزی؛ همچنان در تنگنای مالی

مراکز غیردولتی با وجود مطالبات معوقه بسیار از سازمان‌های بیمه‌گر، خدمات خود را طبق روال سابق به بیماران ارائه می‌دهند

«خطر مرگ هزاران بیمار دیالیزی از ۱۵ اسفند، بیخ‌گوش وزارت بهداشت»؛ این تیتیر مطلبی بود که اواخر بهمن، خبرگزاری تسنیم منتشر کرد و نوشت: «مراکز دیالیزی غیردولتی به وزارت بهداشت اعلام کرده‌اند در صورت دریافت نکردن مطالبات مالی‌شان، از ۱۵ اسفند امسال به قیمت آزاد به بیماران دیالیزی، خدماتشان را ارائه می‌کنند»؛ خبری که نگرانی بیماران و خانواده‌هایشان را به دنبال داشت. ماهم در روزنامه شهرآرا پیش‌تر، یعنی ۲۳ آبان امسال، گزارشی با تیتیر «چالش‌های بیمه‌ای دیالیز» را منتشر کردیم که دربرگیرنده مشکلات مراکز دیالیزی غیردولتی در خراسان رضوی بود. در آن گزارش، مدیران مراکز دیالیزی غیردولتی که خدمات خود را به صورت رایگان در اختیار بیماران قرار می‌دهند، از دریافت نکردن مطالبات مالی خود از سازمان‌های بیمه‌گر، به ویژه تأمین اجتماعی انتقاد کردند و درمقابل، بیمه‌ها دلیل واریز نشدن این مطالبات را، هزینه سنگین همسان‌سازی حقوق بازنشستگان اعلام کردند و این نکته را هم گفتند که برای واریز مطالبات مراکز دیالیز غیردولتی، لازم است بودجه مشخصی برای استان‌ها واریز شود. حالا ۱۵ اسفند گذشته است و مراکز دیالیز غیردولتی در خراسان رضوی، همچنان در سمت مردم ایستاده‌اند و هوای بیماران دیالیزی را دارند و خدمات خود را طبق روال گذشته به این بیماران ارائه می‌دهند؛ هرچند که مشکلات مالی آن‌ها همچنان به قوت خود باقی است و هنوز تا پرداخت کامل مطالباتشان ازسوی بیمه‌ها، فاصله زیادی وجود دارد.

● مراکز دیالیز؛ در آستانه تعطیلی

«نمی‌توانیم خدمات به بیماران دیالیزی مراجعه‌کننده به مرکز را به صورت آزاد ارائه کنیم؛ زیرا مردم توان پرداخت هزینه دیالیز خود را ندارند». این جمله را دکتر لحیا افشاری صالح، مدیر یکی از مراکز دیالیز غیردولتی مشهد، در پاسخ به پرسش خبرنگار ما مبنی بر اینکه آیا مراکز دیالیزی در مشهد از ۱۵ اسفند امسال خدمات خود را به صورت آزاد به بیماران ارائه می‌دهند، می‌گوید. او ادامه می‌دهد: با توجه به توان مالی کم بیماران دیالیزی مراجعه‌کننده به مرکز ما، با تعدادی از خیران ارتباط گرفته‌ایم تا بسته معیشتی رتیمه و درمیان بیماران توزیع کنیم. دکتر افشاری صالح با اشاره به اینکه مطالبات این مرکز تا مراداد امسال از تأمین اجتماعی دریافت شده است، بیان می‌کند: بسیاری از داروهای بیماران دیالیزی را با مبلغ آزاد و به صورت نقدی از داروخانه خریداری می‌کنیم. همچنین مجبور هستیم برخی داروهایی را که دچار کمبود هستند، با قیمت بیشتری از داروخانه‌های آشنا خریداری کنیم. این شرایط از یک سو و دریافت نکردن به موقع مطالبات از سازمان‌های بیمه‌گر ازسوی دیگر، باعث می‌شود که من به عنوان یک مدیر مرکز دیالیزی غیردولتی، تصمیم بگیرم تا پایان اسفند امسال فعالیت کم و بعد از آن، این مرکز را تعطیل کنم.

● معوقات ۹ ماهه

همچنین دکتر حمید طراوتی، رئیس مرکز دیالیزی غیردولتی دیگری است که در مشهد فعالیت می‌کند. او نیز به پرداخت نشدن به موقع مطالبات توسط سازمان‌های بیمه‌گر انتقاد دارد، با این حال می‌گوید: اصلاً کار انسانی و اخلاقی نیست که بیمار دیالیزی مراجعه‌کننده به مرکز را یا به صورت آزاد یا بدون خدمات رسانی، راهی منزلش کنیم. اگر این بیماران سه بار در هفته دیالیز نکنند، سلامتی‌شان به خطر می‌افتد. او می‌افزاید: سازمان، معوقه اردیبهشت خود را پرداخت کرده، اما هنوز ۹ ماه دیگر از معوقات تأمین اجتماعی به این مراکز باقی مانده است.

● دست و پا زدن برای بقا

دکتر مرتضی بیضایی، دبیر انجمن صنفی کارفرمایان مراکز دیالیز غیردولتی خراسان رضوی، با اشاره به اینکه بیشتر بیماران دیالیزی، از کارافتاده یا توان مالی بسیار ناچیز هستند، می‌گوید: با این شرایط، امکان خدمات دهی آزاد به آن‌ها وجود ندارد. او با اشاره به اینکه تأمین اجتماعی علت پرداخت نکردن معوقات را نداشتن بودجه کافی بیان می‌کند، می‌افزاید: این درحالی است که اگر بیمه‌گر به موقع مبلغ بیمه خود را به تأمین اجتماعی پرداخت نکند، جریمه می‌شود و این یعنی سازمان تأمین اجتماعی بودجه لازم برای پرداخت معوقات را دارد، اما نمی‌دانم چرا از انجام مسئولیت‌شانه خالی می‌کند؟

به گفته دبیر انجمن صنفی کارفرمایان مراکز دیالیز غیردولتی خراسان رضوی، دیالیز همان طوره که برای بیماران باید به صورت مستمر انجام شود، در مراکز دیالیزی غیردولتی نیز یک فعالیت سیار و مداوم است، این درحالی است که بسیاری از داروها را مدیران این مراکز باید به صورت نقدی خریداری کنند و تعداد زیادی از آن‌ها به دلیل دریافت نکردن به موقع مطالبات مالی خود از تأمین اجتماعی، مجبور به فروش خودرو و اموال خود شده‌اند تا بتوانند فعالیت مرکز دیالیزی‌شان را ادامه دهند.

دکتر بیضایی مشکل پرداخت بسیار دیر معوقات توسط سازمان‌های بیمه‌گر را منوط به امسال می‌داند و می‌گوید: در سال‌های گذشته این مشکل وجود نداشت.

● پرداخت نصفه و نیمه مطالبات

بیمه سلامت، مطالبات معوقه تا آبان سال جاری را به مراکز دیالیزی غیردولتی خراسان رضوی پرداخت کرده، اما تأمین اجتماعی این معوقات را فقط تا پایان خرداد امسال واریز کرده است. این موضوع را دکتر سیدعلی آل یاسین، رئیس انجمن صنفی کارفرمایان مراکز غیردولتی دیالیز خراسان رضوی، درحالی بیان می‌کند که به گفته او، بعد از گذشت ۱۵ اسفند و واریز نشدن معوقات، دراستانداری خراسان رضوی جلسه‌ای با حضور امیرا... شمعقدری، معاون امنیتی انتظامی استانداری، برگزار شده و نتیجه‌اش این بوده است که جلسه‌ای با حضور معاون اجتماعی استانداری، مدیران سازمان‌های بیمه‌گر و رئیس دانشگاه علوم پزشکی مشهد برگزار شود تا راهکاری برای پرداخت معوقات سازمان‌های تأمین اجتماعی و سلامت، به مراکز دیالیزی غیردولتی اندیشیده شود، اما هنوز زمان این جلسه مشخص نشده است.

شهر

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴

شماره ۱۳۴۴
۱۳۴۴
شماره ۱۳۴۴